

Referat despre aparitia unor tehnici noi - ceramica

Multe din tipurile de unelte, de tehnici si de arme din paleolitic s-au pastrat si in epoca urmatoare. Au aparut acum si tehnici noi; in primul rand tehnica slefuirii si perforarii uneltelor de piatra (a caror functie specifica era defrisarea padurilor si prelucrarea lemnului). In neolitic, se lucreaza mult cangi, harpoane si sageti pentru arc; apoi numeroase podoabe, din corn, os sau fildes. Incep sa se lucreze si pietrele semipretioase agata, alabastrul, turcoaza, cornalina, ametistul, lapislazuli, s.a. care adeseori erau aduse de la mari distante.

Comunicatiile intre puncte andeprtate unele de altele se faceau pe uscat, dar mai ales pe apa. Inca in perioada de tranzitie spre epoca neolitica deci aproximativ cu 10 000 de ani i.e.n. Omul cunostea piroga scobita intr-un trunchi de copac (dupa ce inainte folosisa desigur pluta). In epoca neolitica navigatia cu piroga mai intii era frecventa pe fluviile mari din Europa, precum si de-a lungul coastelor. Primele barci propriu-zise, confectionate din manunchiuri de trestie legate intre ele, sau din scanduri (dar si dotate cu pinze). navigand pe Nil si in Marea Mediterana ne sunt cunoscute abia din jurul anului 3000 i.e.n.

Mari progrese s-au facut in neolitic si in tehnica constructiei de locuinte, si in general in prelucrarea lemnului. De asemenea, in tehnica impletituri din care a derivat mai tirziu tehnica tesutului, din fibre vegetale, din lina si din matase. Revolutionare in domeniul tehnicii au fost andeosebi procedeele fabricarii ceramice si cel al fuziunii si prelucrarii metalelor (mai intii a aramei), procedeul din urma in sa apartinand epocii urmatoare, a metalelor.

Ceramica a fost inventata probabil tot pe teritoriul Asiei Mici. Originea ei, originea olarului, pare a se situa in momentul cand omul a acoperit recipientele naturale (de ex., un doleac, sau o nuca de cocos), ori un mic cos impletit din nuiele, cu un strat de argila spre a-l face impermeabil, si cand apoi a putut in felul acesta sa incalzeasca la foc continutul lor. Dupa care, pentru o mai usoara manipulare a vasului, a modelat in argila proaspata, prin presare, un fel de gurgui (aceasta este originea toartei); a invatat sa dea recipientului inca neas diferite forme si, in fine, sa-l decoreze. Avantajele pe care le. prezenta recipientul de lut (la inceput uscat la soare, apoi ars intr-un cuptor) erau multiple: argila era un material la andemina, modelarea ei era usoara, iar intrebuintarile posibile ale recipientelor erau nenumarate.

Importanta vaselor de diferite forme si marimi, utilizabile mai ales prin eliminarea apei din argila prin ardere la o temperatura de 600C, a fost incalculabila. Aceste recipiente au devenit mult mai practice si mai agreabile privirii le-a sporit impermeabilitatea si, pictandu-le sau incizandu-le, le-a adaugat si efectul estetic. Vasele erau lucrate cu mana; pana cand, in jurul anului 3400 i.e.n., in Mesopotamia si-a facut aparitia roata olarului. Aceasta a fost prima forma de tehnica bazata pe principiul rotii. Roata olarului care in Europa nord-vestica va apare abia in jurul anului 500 i.e.n. i-a permis omului sa lucreze mai repede si deci sa produca mai mult; sa controleze mai bine grosimea peretilor vasului si sa creeze forme noi, originale, mai simetrice si mai estetice.

Ceramica va avea o importanta exceptionala si pentru studiile arheologice. Obiecte de ceramica se gasesc peste tot si in mare cantitate; fragmentele de ceramica rezista la tot felul de intemperii, incat compozitia argilei utilizate, felul in care a fost arsa, formele si elementele decorative ale vasului, vor furniza arheologului indicatii concludente asupra stabilirii vechimii si a tipului de cultura si civilizatie a statiunii in care respectiva ceramica a fot gasita.